

torimū o mulțime de vase noi, unū cuptorū de coptū pânea, și acum unū vițellū cu quare ne vom ospēta de minune; mai ales quō a trecutū atāta timpū, de quānd n'am mai mâncat carne.

— Sarea nóstră è pe sfirșitū, disse Margarita; să facem cum-va qua să ne procurăm alta; quōci carnea nesērată n'are nicī-unū gustū.

— M'am gōndit eū la aquēsta, îi respunse tatlū seū; nu ducū nicī o grije: quōci acum, avēnd que vinde la tērgū, vomū avé cu que să cumpērăm quāte ne sunt necesarie. Să tăiemū vițellulū, pentru quō è pré micū spre a-lū puté conserva; și, dupō que vomū opri o parte din carne pentru noi, vomū vinde restulū la Tejucco — ast-felū se numiā urbea que erā mai în apropiere de locuința lor. — De și aquēstā urbe este în depārtare de patru-spre-dece leghie d'aici, ânsē cunnoscū destullū de bine callea que duce acolo. Cu baniū que vomū scōte din vîndārea vițellulū, vomū cumpēra sare și quāte ne mai lipsescū. »

Aquestū proiectū fiind încuviințat de toți, începurō a lua măsurī pentru execuțiunea lui. Tăiarō vițellulū. Margarita preparā o fripturā minunată, quare făcū mare plăcere tutulor. A doūa dī de diminetā, Riemann și Wilhelm își luarō callea, însoțiți de credinciosulū lorū Azorū.

ГРОДЕН МУ М. В. ТРОНОВО